

În amintirea lui Ursul Mihai

joi, 11 februarie 2010

Viaca ofer tuturor un nesfârșit lanc de bucurii, dar și de mâhniri, mai ales atunci când moartea îi răpește din mijlocul nostru pe cei dragi și apropiați. Moartea este o încercare grea și dureroasă, care poate fi învinsă prin resemnare și speranța în veșnicia vieții. Veșnicia vieții noastre sunt și faptele pe care le lăsam în urmă, în amintirea celor dragi și apropiați. Clipa nefericită și prea repede venit, lăsa rănit pe Miljka Ursul al lui urtuz.

În dimineața zilei de 17 octombrie 2009, după o boală îndelungată se stinge din viață Ursul Mihai. Prin moartea lui, comunitatea croată din Iabalcea suferă o grea pierdere. Prin dispariția sa, Uniunea Croacilor din România a pierdut un bun coleg, iar cetățenii satului Iabalcea au pierdut un om deosebit și un bun consătean.

Ursul Mihai s-a născut pe 16 septembrie 1948 la Iabalcea. A absolvit opt clase la Carașova, după care s-a înscris la o școală profesională pentru instalatori din Reșița. A revenit la Iabalcea, unde și-a întemeiat o familie și s-a implicat puternic în viața comunității croate. A devenit membru al Uniunii Croacilor din România începând cu anul 1991. A iubit codrul verde și pușca, dar mai presus de toate și-a iubit familia, căreia i-a oferit o parte din ființa sa pentru a o avea întreg alături. A lăsat în urmă o gospodărie demnă de numele său și de neamul din care se trage. Și-a iubit și tenii, pe care i-a reprezentat la sfatul comunei timp de 12 ani cu cinste, demnitate și dăruire. A lăsat și tenilor și lucruri de care aveau mare nevoie, dar mai ales speranța că într-o zi vor avea mult tânjita apă. Comunitatea din Iabalcea îl va purta în amintirea ei ca pe un membru de mare valoare.

prof. Milja Radan